

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

Capvt V. De imperitis calumnijs prædicanticis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

mendaciloquentulos reputat, idq; tanta facit inscitia, vt cæcitate percussum à Deo existimes. Quod negârat in Latino, affirmat in Germanico exemplari. In Latino ait, *verba Melanthonis in thesi citata de adulterio David, &c. nusquam in Melanthane comparent, vt omnino credibile sit ei per mendacium afficta à calumniatoribus.* ita §. 34. At in Germanico concedit, in editione anni 1528. à se, prout allegata à Iesuitis erant, reperta, adeoque non Iesuitas, sed se more suo mentitum, dum mentiri contendit ipsos. Infelix Calvinoprædicans, qui ministerium suum caluere & Calvinisticè mentiri, ita didicit, vt tamen ignoret, mendacem oportere esse memorem sui.

CAPVT V.

De imperitis calumnijs prædicantibus.

Lucifer
princeps
Diabolorum non
est prædicans.

Potius quàm vt quicquam caninis suis arrosionibus & dentibus Prædicans relinqueret intactum, maluit etiam omnibus hætenus contestata notaque ineptè cauillari. Hinc 18. §. ineptit scribens: *Vnde Iesuitæ habent, quod princeps cacodæmonum aliquando Angelorum pulcherrimus fuerit, & iam Lucifer appellandus sit ipsi viderint.* En quam hospes & peregrinus in omni vera Theologia hic meus est præ-

prædicans: non legit Ezech. 28. *Tu es signaculum similitudinis Dei*: quod peruetustus scriptor Tertullianus lib. 2. aduersus Marcionem de Lucifero intelligit: Non meminit de eodem Iob 40. dici: *ipse est principium viarum Dei*. Principium inquam non duratione, sed dignitate super res omnes, vt ibidem D. Hieronymus notat. Non expendit illud Esaiæ 14. *Quomodo cecidisti de caelo Lucifer, qui mane oriebaris?* quibus diuinus vates sanctis Patribus authoribus, alludit ad lapsum principis inter creatos spiritus: Non obseruauit hanc sententiam communem patrum esse apud Molinam in 1. D. Thomæ. quæst. 63. artic. 7. quem tamen se lectitare simulat. Solus est inter Christianos velut barbarus & Scytha, vel Tartarus quispiam, qui nescit vno omnium ore principem malignorum spirituum appellitari Luciferum, idque quod inter cæteros lucem prætulit, supremusq; negatiuè fuerit in donis naturalibus, vnde occasionem superbiendi æquandique se Deo sit consecutus. Sed vocet eum vt libet, indigetur Confs, vocetur *Schwarz Caspar/Hans Wurst* / vel alio quocunque nomine, idque in thesi loco vocis Lucifer substituatur æquè adhuc sibi constabit theseos veritas insignemque calumniatorem ostendet prædicantem. Rursum ineptit §. vigesimo quarto.

velli-

vellicans quod particula, Omnis, apposita sit
 Caluini testimonio ex lib. I. Instit. c. 18. §. 2. Et
 ubi in genitiuo casu eam debuisset intellige-
 re, ipse in nominatiuo illá accepit, nec Gram-
 matici nec Dialectici boni perfunctus officii
 ni Deo sit um. Thesis ait: ille potissima potentissimaq;
 omnis er- causa est, omnis omnino humanæ deceptio
 roris effi- nis, vt à quo omnis *emanet efficacia erroris*, id quæ
 cacia. vult à Deo Calviniano nõ vnus magis, quam
 alterius erroris efficaciam esse, vt quorum
 par sit ratio. Prædicans pro sua sapientia hæc
 mutat, & qui voculam omnis referre debebat
 ad vocẽ, erroris, vt esset probatio eius (quod
 Deus sit causa omnis omnino siue cuiuslibet
 deceptionis) maluit eã trahere ad dictionem
 (efficacia) turbareque primum verba in thesi
 posita & pro ijs in sua antilogia scribere à Ie-
 suitis dici, quod à Deo *emanet* omnis siue quæ-
 cunque *efficacia erroris* Caluino. Deinde placu-
 it ei hoc modo eadem verba interpretari: Ie-
 suitas velle nullam efficientiam efficaciamue
 deceptionis esse à Sathana vel homine, sed to-
 tam omnemue à Deo, quod non somniarunt:
 qui enim dicunt Deum Caluino potissimam
 esse causam inter omnes, illi alias etiam
 præter Deum volunt esse causas, puta homi-
 nem vel Sathanam: ijdem etiam efficientiam
 aliquam & vim causandi efficaciamq; relin-
 quunt alijs causis, vt sine quibus causæ nõ sint
 veræ causæ. Verum faciamus dictum à Iesui-
 tis

fit
Et
ge-
n-
ci-
q;
o
ue
m
m
ec
at
od
et
m
efi
le-
e-
u-
e-
ne
o-
it:
m
m
i-
n
i-
it
i-
is

tis omnem efficaciam erroris efficientiamq;
esse à Deo Calviniano: quid in hoc falsi? non-
ne ait Calvinus 2. Inst. c. 4. §. 5. *diuinitus effici-
am erroris & seductionis immitti, vt credant menda-
cio?* An hoc, diuinitus immitti seductionem,
est humanitus aut imitus ex inferno effici-
am erroris manare? Nonne Caluino ibidem
Deus iustę vindictę (errorum, libidinũ, pra-
uorum desideriorum) præcipuus est author,
Sathan vero tatum minister & instrumentum?
At minister instrumentumq; habet vim effi-
caciãq; à suo mouente. Quid? quod Calui-
nianus Deus, dat Sathanæ hominiq; peccandi
potentiam & vires, quod datas ab eterno præ-
destinat ad patrandum peccatum; quod præ-
destinatas determinat in tempore, vt primus
motor, author, impulsor ad peccãdum? quod
cogat hominem ad delinquendum Zvving-
lio cap. 6. de prouidentia? Quod deniq; solus
peccet peccatiq; sit causa, vt Bellarm. c. 6. li. 2.
de amiss. gratiæ, docet ex Calvinistis? An non
hęc omnem erroris peccatiq; efficaciam esse
à Deo satis apertè loquuntur? Sed dicet forte,
vt hęc ita sint non tamen quippiam addi Cal-
uini verbis debuit. Respondeo in germanica
thesium versione diu ante omnes alogeticas
disputationes prædicantis edita particulam
(omnis) non reperiri, idq; ipsummet rhapso-
dum in sua apologia Germanica §. 24. agno-
scere, vt si non caput sine cerebro fuisset, vel

Omniem
efficaciam
erroris effi-
cientiamq;
esse à Deo
Caluini.

D ex eo

ex eo vno suspicari potuisset, illam germanicè
exemplaris à Latino discrepantiam consulto
consilio factam. Et quo illo, nisi vt ostende-
retur, eam voculam in Caluino non esse ex-
plicitè positam, erui tamen manifestè ex con-
textu? Atq; hac causa diuerso caractere à Cal-
uini verbis in iteratis thesium Latinarum edi-
tionibus impressam. Sed quid? Nonne & tu,

Prædicans
falsarius
esse con-
uincitur.

Crimen
falsi.

sumpsisti in Enchiridio tuo, dum (vt ais) erro-
neas Bellârmini propositiones pro tuo Cal-
uiniano stomacho coaceruas? nõne addis, de-
mis, mutas eius verba, idq; (vt dicis in præfa-
tione) quod sensum earum quam breuissimè
scilicet, & clarissimè exprimere studueris? &
quo modo expressisti? eo quo vel pueri ru-
dimentarij, vel puellæ catechisticarum quæ-
stiuncularum peritæ, te inscitè admodum mē-
titum deprehēdant. Septimam hanc facis Bel-
larmini propositionē inter errores de missa:
*Missæ etiam ritè pro sanctis mortuis, licet in cælo iam
regnātibus celebratur.* Nõ est hæc vllò modo Bel-
larmini propositio, sed crassum tuum delira-
mentū: pro triumphātibus cum Christo nõ o-
ratur à Catholicis, Iniuriã enim martyri, etiã
alijs cælitibus, facit, qui orat pro martyre ne-
dū vt celebretur, pro eo. *Non repugnat*, ait, Bel-
larm. li. 2. de Missa c. 8. propositione prima &
secunda, *institutioni cœnæ Domini, vt in ea nominen-
tur, honorētur, inuocētur sancti, modo quo ab Ecclesia*
Catho-

Catholica solent inuocari. Est hoc idē, quod missa
 p̄ sanctis mortuis ritē celebratur? Iterū inter
 errores de Rom. Pōtifice hunc vndecimū tri-
 buis Bellarmino: *pie creditur Pontificē, ne quidem*
vt particularis persona est, hareticū fieri posse: licet &
rationes euidentēs & exēpla plurima in cōtrarium af-
ferri soleant. Nōne & hęc cōtra mentem autho-
 ris tuo plena est Calvinistico fermento? nōne
 rationes exemplaq; tuorum fabulonū solidē
 refellit, quę tu euidentia vocas? qui tibi arro-
 gas hanc Bellarmini peruertendi facultatem,
 relinque nobis saltem explicandi Caluini vna
 vocula subintellecta potestaté: nec illico, p̄ ma-
 ligno tuo morosoq; ingenio rode in nostris,
 quę, si ita libeat, frequētissimē culpare possu-
 mus, recta cum ratione, & quidem grauissimē,
 in tuis. Quod etiam ais §. 32. *Zvvinglium ineptissi-*
mē dici primipilum Calvinianorum, quia antequam
Calvinus innotesceret obierit: Illud nihil aliud
 memonet, quam te erronis instar vndecun-
 que glebam arripere, & ineptissimum esse
 cauillatorem. qui nescire te simules à Zvving-
 lio primum pilum Sacramentariorum vibra-
 tum, quo Catholicam Ecclesiam perimeret,
 hareticamq; & Calvinisticam cœnam propu-
 gnaret. Addo si propterea ineptissimē dicitur
 Zvvinglius princeps Calvinianorum, quia
 ante Caluinum obierit, etiam ineptissimē di-
 centur à Calvinise quis nō Catholicorū modo
 consensione, sed & ipsoꝝ Sacramentariorum

Ineptē ne-
 gat Zvvin-
 glium pri-
 mipilum
 esse Calui-
 nistarum.

confeſſione D. Paulus, Petrus, Lucas, Chriſtus, principes primipili & duces Calvinistarum, qui iam mille ante Caluinum annis, & eo amplius, mortale hoc corp^o exuerūt. Alios quosdam errores accumulatas de confuſione generis & ſpeciei, operis & vitij inhærentis, aliorumq; ſupra refutatorum. Sed ijs nihil aliud efficis, quam vt videamus te eſſe nouum quædam Chinenſem Deum Confuſum. Hæc ad primam criminationem.

TERTIA THESIS.

PATREM. Et hic (quod erat neceſſe transformato iam Deo) in vitricum, in Tyrannum, in Carnificem multis nominibus ac modis à Caluino eſt commutatus. Primum enim diu ante præuiſa peccata omnia, atq; adeo ab æterno, prius atrocem in humanum genus tulit ſententiam; quam perſpexerit cauſam, prius ſempiternis hominem adiudicauit inferorum ſupplicij; quam vlla eius præuideret ſlagitia, prius deſinuit vniuſcuiuſq; reprobandi pœnã; quam cognôrit culpam. Homines, ait, lib. 3. Inſt. cap. 23. §. 2. nudo Dei arbitrio, citra proprium meritum, in æternam mortem prædeſtinantur. & ibidem cap. 22. §. 3. vbicunq; regnat hoc Dei placitum nulla in conſiderationem veniunt opera. *Quid autem poſtea? vt hoc quod decretat ad eum modum iniuſtè, videretur tamen exequi iuſtè, non permittendo tantum laxauit habenas malis ſpiritibus, ad hominem in ſcelera quæq; propellendum: verum etiam vt*
id

id facerent, illis iniunxit. Scimus, ait, lib. 1. Instit. c. 18. §. 1. Sathanam se coram Deo sistere ad excipienda iussa non minus quàm Angelos: nec quid aggredi nisi volente Deo, cuius cum certo mandato mittitur, vt sit spiritus mendax in ore prophetarum. ad cuius nutū potentiamq; respōdet instrumentum magis ipfius in agendo; quàm author. Lib. 2. Instit. cap. 4. §. 5. Præterquam enim quod iurato nostro hosti mandat imbecilli homuncionis oppugnationem; eum etiam occulta quadam vi, in illo oppugnando supplantandoq; adiuuat, adigitq; Sathana & peccato victas manus dare. Agit igitur homo lib. 1. Inst. cap. 18. §. 4. iusto Dei impulsu, quod sibi non licet, & in quo peccat, flammâq; meretur æternas.

QVARTA THESIS.

EXcusatum à peccato hominem putasset alius in Deo, quod voluntatem suam voluntati ac impulsui conformasset diuino; vt cui nec debeat, nec possit resistere. Sed nequaquam eum excusari apud Deum permittit Caluinus. Excusabiles, ait, lib. 3. Inst. c. 23. §. 9. peccādo haberi volunt reprobi, quia euadere nequeunt peccandi necessitatem; præsertim cum ex Dei ordinatione sibi iniiciatur huiusmodi necessitas. Nos vero inde negamus ritè excusari. Ne vero quid deesset ad certam hominis perniciem & interitum; idem ille pius Calvinistarum Parens legem homini dedit; quam nec per gratiam Dei quam amicumq; etiam, posset seruare.

Hinc Calvinus, 2. Inſtit. c. 7. §. 5. quod impoſſibilem legis obſervationem diximus, id eſt paucis explicandū ſimul & cōfirmandum; in Antidoto Concil. Trident. ſeſſ. 6. mihi abundè ſufficit neminem extitiſſe vnquam, qui legi Dei ſatiſfecerit, nec vllum poſſe inueniri. Ut autem crudelius poſſet deinde in tranſgreſſorem deſauire, minimis & leuiſſimis lapſiunculis deſideriorum ac verborum inanum, maximas & grauiſſimas pœnas aeternæ mortis præfixit. Nō eſt, ſcribit Calvin. lib. 2. Inſt. c. 8. §. 58. 59. quod vel leuiſſimas cupiditates (etiam omnem deliberationem antegreſſas) iudicio mortis eximamus. Quare habeant filij Dei (Calumiani) omne peccatum mortale eſſe, quia eſt aduerſus Dei voluntatem rebellio. Quis vnquam Vitricus, aut Tyrannus, aut Carnifex, ſi eiufmodi Deus eſt Pater? Herodes, Nero, Caligula, Buſyris, Mezentius præ hoc Caluiniſtico Deo quidam Mitiones fuere.

CAPVT VI.

Deum Patrem Caluiniſtarum tyrannicè hominem damnare ante cognitionem cauſæ.

Descriptio
Dei Cale-
cutani.

DEVM Calecutani in oriente effinxerunt (nec longè ab his abierunt Mexicani ad occidentem) quatuor in ſignem cornibus, ore vaſtiſſimo hiantem, deformem naſo, toruis luminibus, ac minaci vultu truculētum, horribi-